

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 kwietnia 1977 r.

w sprawie pokrywania przez cudzoziemców kosztów pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 1963 r. Nr 15, poz. 77, z 1974 r. Nr 14, poz. 85 i z 1977 r. Nr 11, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wymiana przez cudzoziemca zagranicznych środków płatniczych na złote polskie w celu pokrycia kosztów jego pobytu powinna nastąpić w uprawnionych kasach wymiany walut w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, w wysokości określonej odrębnymi przepisami.

2. Zapewnienie pokrycia kosztów pobytu cudzoziemca może polegać również na:

- 1) opłaceniu za granicą usług polskich biur podróży,
- 2) zakupie w zagranicznym biurze podróży zlecenia wypłaty wystawionego na polskie biuro podróży,
- 3) podjęciu z posiadanych w polskich bankach rachunków dewizowych lub zablokowanych rachunków w złotych odpowiednich kwot i wykorzystaniu ich na pokrycie kosztów pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 2. W razie przedłużenia pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej cudzoziemiec jest obowiązany uzupełnić pokrycie kosztów pobytu w sposób przewidziany w § 1 ust. 1 lub ust. 2 pkt 3.

§ 3. 1. W razie skrócenia pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej cudzoziemiec może dokonać wymiany nie wykorzystanych złotych polskich na zagraniczne środki płatnicze w części odpowiadającej okresowi skrócenia pobytu. Wysokość kwoty podlegającej wymianie zwrotnej oblicza się według stawek i kursu, po jakim nastąpiła wymiana.

2. W razie niewydatkowania przez cudzoziemca złotych polskich pochodzących z obowiązkowej wymiany złote te podlegają złożeniu do depozytu, z tym że w wypadku ponownego przekroczenia przez tego cudzoziemca granicy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i ich podjęcia nie będą one zaliczone na pokrycie kosztów pobytu.

§ 4. 1. Od obowiązku, o którym mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 1963 r. Nr 15, poz. 77, z 1974 r. Nr 14, poz. 85

i z 1977 r. Nr 11, poz. 45), zwanej dalej „ustawą”, zwolnieni są cudzoziemcy:

- 1) przybywający do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na pobyt stały,
- 2) posiadający paszporty i wize dyplomatyczne lub służbowe oraz członkowie ich rodzin i ich służba domowa,
- 3) odwiedzający pracowników zagranicznych przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej po okazaniu zaproszenia potwierdzonego przez to przedstawicielstwo lub urząd konsularny,
- 4) małżonkowie i dzieci obywateli polskich posiadaczy polskich paszportów,
- 5) prowadzący działalność na rzecz rozwoju współpracy z Polską Rzeczpospolitą Ludową,
- 6) przedstawiciele organizacji międzynarodowych, przyjeżdżający w związku z wykonaniem umów zawartych między Polską Rzeczpospolitą Ludową a tymi organizacjami,
- 7) członkowie delegacji oraz osoby zaproszone przez uprawnione do tego organy państwowe oraz organizacje polityczne, społeczne, naukowe i gospodarcze,
- 8) przybywający do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w związku z ich zatrudnieniem przez stronę polską oraz w charakterze stypendystów, stażystów i praktykantów, w ramach odpowiednich porozumień międzypaństwowych,
- 9) zakwalifikowani na studia zgodnie z odrębnymi przepisami oraz pobierający naukę w szkołach średnich, których koszty pobytu ponoszone są przez zamieszkałych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej członków ich rodzin — obywateli polskich,
- 10) przybywający do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w ramach realizacji porozumień szkół i szkół wyższych o współpracy kulturalno-oświatowej na zasadach wymiany bezdewizowej — uczniowie i studenci uczestnicy zespołów artystycznych, praktyk językowych i innych,

- 11) artyści i członkowie zespołów artystycznych lub cyrkowych przybywający do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na podstawie umów lub kontraktów zawartych przez Polską Agencję Artystyczną „Pagart” lub Zjednoczone Przedsiębiorstwa Rozrywkowe,
- 12) obywatele państw, z którymi rozliczenia następują w rublach, oraz obywatele obcy posiadający karty stałego pobytu w tych państwach, chyba że porozumienia międzynarodowe stanowią inaczej,
- 13) przybywający do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w ramach zawartych umów o wymianie bezdewizowej po okazaniu zaświadczenia Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki,
- 14) zatrudnieni w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej pracownicy zagranicznych przedstawicielstw działających w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej po okazaniu zaświadczenia wydanego przez właściwego ministra,
- 15) przejeżdżający tranzytem, jeżeli pobyt w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nie przekracza 24 godzin,
- 16) obsługujący międzynarodowe środki komunikacji,
- 17) członkowie ekip sportowych po okazaniu zaświadczeń Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki,
- 18) członkowie wojskowych ekip sportowych po okazaniu zaświadczenia wydanego przez organ określony przez Ministra Obrony Narodowej,
- 19) małoletni do lat 16.

2. W wypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 1—11 korzystanie ze zwolnień stwierdza wyłącznie przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a w pozostałych wypadkach również graniczne placówki kontrolne Wojsk Ochrony

Pogranicza, graniczne urzędy celne oraz komendy wojewódzkie (miejskie miasta stopnia wojewódzkiego) Milicji Obywatelskiej.

3. Prezes Narodowego Banku Polskiego może zwalniać cudzoziemców — pracowników zagranicznych przedsiębiorstw realizujących w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej kontrakty od obowiązku dokonywania wymiany zagranicznych środków płatniczych na złote polskie lub określić niższą stawkę tej wymiany.

§ 5. 1. Urzędy konsularne Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przy udzielaniu wiz za granicą oraz organy Milicji Obywatelskiej przy udzielaniu wiz w kraju mogą udzielać zwolnień od obowiązku, o którym mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, także w innych uzasadnionych wypadkach niż wymienione w § 4.

2. Graniczne placówki kontrolne Wojsk Ochrony Pogranicza oraz graniczne urzędy celne udzielają również zwolnień od obowiązku, o którym mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych.

§ 6. Kontrolę wykonania obowiązków, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy i § 2 rozporządzenia, sprawują:

- 1) urzędy konsularne Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, graniczne placówki kontrolne Wojsk Ochrony Pogranicza i organy Milicji Obywatelskiej — w stosunku do cudzoziemców, którym udzielają wiz,
- 2) graniczne urzędy celne — w stosunku do cudzoziemców zwolnionych z obowiązku posiadania wiz oraz cudzoziemców, którym udzielono wizy z adnotacją, że podlegają obowiązkowi wymiany dewiz na pokrycie kosztów pobytu.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. M. Krzak